

Published on *Suomen Homeopatian Foorumi ry.* (<http://www.homeopatiaforum.fi>)

[Etusivu](#) > Homeopatia

Yleistä homeopatiasta ja homeopatian foorumista

Mitä homeopatia on?

Homeopatia on jo yli 200 vuotta vanha lääketieteen oppisuunta, jonka avulla voidaan hoitaa samoja vaivoja kuin koululääketieteelläkin. Sen katsotaan kuuluvan nk. vaihtoehtoiseen tai täydentävään lääketieteeseen ja usein siihen asennoidutaan hyvinkin ristiriitaisin tuntein.

Kuitenkin homeopaattinen lääketiede perustuu tarkoin määriteltyihin periaatteisiin, joita ei ole tarvinnut päivittää tai kyseenalaistaa tuon tuostakin, aina kun uusia ideoita on ilmestynyt hoitotiedon taivaalle. Homeopatian periaatteista tunnetuin lienee nk. **samankaltaisuuden periaate**: aineet, jotka aiheuttavat tiettyjä oireita, voivat niitä myöskin parantaa.

Homeopaattista ajattelua on ollut toki jo kauan ennen kuin nykyisen kaltainen, saksalaisen lääkärin Samuel Hahnemannin (1799 ? 1843) kehittämä käytäntö syntyi. Pari esimerkkiä mainitakseni: Lääketieteen isänä pidetyn Hippokrateen (460 ? 370 eea) ajatteluun liittyi jo mm. potilaan kohtelu yksilöllisesti ja lääkkeiden määrääminen yksilökohtaisesti. Terveiden katsottiin riippuvan kehon neljän nesteen tasapainosta.

Tietynlaista samankaltaisuusoppia hyödynsi omassa työssään myös aikansa toisinajattelija Paracelsus (1493 ? 1541). Kyseessä oli nk. signatuurioppi, jonka mukaisesti mm. kasveista löytyy näköisviitteitä siitä, minkä vaivan parantamiseen ne soveltuvat. Esim. silmäruohon kukinta muistuttaa tulehtunutta silmää.

Homeopaattisen ajattelutavan mukaan ihmisen sairastuessa, sairastuu hänen terveyttä ylläpitävä elinvoimansa, se joutuu jostakin syystä epätasapainoon. Muissakin, vitaalilääketieteen piiriin kuuluvissa hoitomuodoissa, kuten akupunktiossa, on vallalla sama käsitys sairastuneen ihmisen energioitten häiriöstä.

Parantuminen taas tapahtuu, kun elinvoima palautetaan takaisin tasapainoon lääkkeitten energian avulla. Lääkkeitten energisoimisesta homeopatia käyttää nimeä potensointi.

Potensointi tarkoittaa periaatteessa lääkeaineen laimentamista ja ravistamista tarkoin määrättyssä suhteessa. Mitä korkeampi numero lääkeaineen nimen perässä on, sitä vähemmän siinä on alkuperäistä lähtöainetta jäljellä. Potensointia suoritetaan tavallisimmin 1:10 tai 1:100. Esim. Pulsatilla 30 D tarkoittaa että ko. ainetta on laimennettu 1:10 kolmekymmentä kertaa. Kirjain C on merkinä laimennoksesta 1:100.

Juuri potensointi aiheuttaa ristiriitaisia tunteita homeopatiaa ja sen harjoittajia kohtaan: kemiallisesti tarkasteltuna korkeapotenssisista homeopaattisista lääkkeistä kun ei löydy

molekyylilläkin lähtöainetta. Kyse ei suinkaan ole plasebovaikutuksesta, niin kuin homeopatian vastustajat mielellään väittävät. Sitäpaitsi **homeopaattiset aineet on Suomessa määritelty virallisesti lääkkeiksi.**

Viimeaikaiset kemialliset tutkimukset ovat myös pystyneet todentamaan, että äärimmäisissä laimennoksissakin on vielä jäljellä häivähdys lähtöaineesta. Mukavuussyistä tästä voisi ehkä käyttää nimitystä ?informaatio?. Niin ikään on voitu osoittaa veden kyky tallentaa ja siirtää tietoa. Homeopaattisten korkeapotenssisien lääkkeiden sisältämä info on siis tallella. Jos näin ei olisi, miten olisi selitettävissä se, että eläimet paranevat homeopaattisilla aineilla erinomaisesti? Eiväthän ne tiedä, saavatko ne lääkettä vai sokerirakeen.

Homeopatiolla ei ensisijaisesti pyritä aikaansaamaan potilaan kehossa kemiallista reaktiota, vaan energieettinen, koska periaattiemme mukaan ihmisen sairaus on energiatason häiriö.

Homeopaattisen lääkehoidon teho määräytyy yleensä sen mukaisesti,

- a) miten samankaltaisia valitun lääkkeen ominaisuudet ovat potilaan oireitten kanssa,
- b) missä vahvuudessa, eli potenssissa, lääkeainetta otetaan,
- c) kuinka usein lääkettä nautitaan, ei sen mukaan, kuinka paljon ainetta otetaan kerrallaan

Homeopaattisten lääkkeiden pieni annoskoko ja toistokertojen vähäinen määrä hämmästyttää tavallisesti potilaita. Voidaan kuitenkin yksinkertaistettuna sanoa, että pikkuriikkisten pillereitten muodossa potilaan keho saa informaatiota, miten ?oikaista? taudin tai vaivan aiheuttama häiriötila. Ja kun kyse on informaatiosta, sen sisältö pysyy samana, annettiinpa sitä sitten hiljaisella tai kovalla volyyymilla.

Homeopatia hoitaa sairastunutta ihmistä yksilönä.

Jokaista potilasta hoidetaan yksilönä, vaikka hänellä olisi lääketieteellisesti samanniminen vaiva kuin jollakin toisella: esim. kaksi kuumeessa olevaa sairasta saa omia oireitaan vastaavan lääkkeen. Jos potilaalla ei ole jano korkeasta kuumeesta huolimatta, hänelle voitaisiin antaa esim. Pulsatillaa. Jos hänellä sitä vastoin on kova jano ja hän haluaa kylmää vettä, hänen oireitaan vastaava lääkeaine olisi todennäköisesti Phosphorus. Jos homeopaattinen lääkeaine ei ole samankaltaista potilaan oireiden kanssa, sillä ei ole mitään vaikutusta. Siksi esim. skeptikkojen näyttävästi mainostettu ?massatestaus? homeopaattisella arsenikilla ei aiheuttanut mitään myrkytystä, kuolemaa tms. Miten olisi voinutkaan, kun lääkettä annettiin summan mutikassa yksilöllisyys unohtaen. Vaikka testiryhmä olisi ottanut pullollisen homeopaattista arsenicumia, tuskin kukaan olisi kokenut kehossaan kovin suuria arsenikkimyrkytyksen oireita.

Homeopatian isänä pidetään jo edellä mainittua Samuel Hahnemania, 1700- luvun puolivälistä 1800- luvun alkupuolelle elänyttä saksalaista lääkäriä, joka kehitti homeopaattisen lääketieteen siinä muodossa, missä se tänä päivänä tunnetaan. Saksasta homeopatia on levinnyt kaikkialle maailmaan. Englannin kuninkaallinen perhe on käyttänyt homeopatiaa sen alkuajoista lähtien. Ranskassa jopa pikku kylien kadunkulmissa on homeopaattisia apteekkeja. Etelä Amerikassa ja Intiassa homeopatiolla on vankka jalansija, onhan homeopaattinen hoito erittäin edullista suurten populaatioiden ollessa kyseessä. Keski Euroopassa koululääketieteen lääkäritkin määräävät potilaille usein ensisijaisesti

homeopaattisia lääkkeitä.

Homeopatia Suomessa

Suomessa homeopaattinen lääketiede alkoi tulla yleisempään tietoisuuteen 1900-luvun viimeisillä vuosikymmenillä. Vihreiden aatteiden myötä myös hellävaraisemmat hoitomuodot saavuttivat enemmän jalansijaa ihmisten ajattelussa. 2000-luvun toisen vuosikymmenen alkaessa on kiinnostus homeopatiaa kohtaan kasvanut entisestään. Monet kroonisesti sairaat ihmiset ovat turvautuneet homeopatiaan, kun omana kokemuksena on ollut vahvojen kemiallisten lääkkeiden sivuvaikutukset ja hoitovasteen tuottama henkilökohtainen pettymys.

Homeopaattien ammattikoulutus alkoi maassamme 1990-luvun taitteessa. Ja nykyisin varsin monien homeopaattien ammattitaito on kansainvälisellä tasolla.

Homeopatia ei ole kasvilääkintää

Ihmiset kysyvät usein, mistä homeopaattiset aineet on tehty. Tavallinen mielikuva on se, että homeopatia on jonkinlaista kasvilääkintää, fytoterapiaa. Homeopaattisia lääkeaineita on tuhansia ja niitä valmistetaan mineraaleista, eläimistä, alkuaineista, ja tietysti myös kasveista.. Usein myös iirisdiagnostiikkaa käyttävät terapeutit katsotaan homeopaateiksi, mutta näin ei käytännössä ole: he ovat terapeutteja, jotka käyttävät hoidossaan homeopaattisia lääkeaineita.

Mitä homeopatialla voi hoitaa

Homeopatialla hoidetaan samoja vaivoja kuin koululääketieteelläkin. Lähestymistapa on vain hyvin erilainen. Homeopaattisin keinoin ei myöskään suoriteta leikkauksia, mutta heti kun operaatio on ohi, voidaan homeopatialla tukea, ja yleensä myös, jouduttaa paranemista. Parhaimmillaan perinteinen koululääketiede ja homeopatia voisivatkin täydentää toisiaan, kunhan tietyistä ennakkoluuloista osattaisiin luopua.

V. 1998 Sveitsin hallitus päätti selvittää vaihtoehtoisten hoitomuotojen kustannustehokkuutta ja tehoa. Paikallinen Kela alkoi korvata mm. homeopaattisia hoitoja tilapäisesti. Kokeilun eri välivaiheiden jälkeen Sveitsissä on **v. 2005 alettu korvata homeopaattisia hoitoja** uudelleen. Kansanäänestyksessä yli 2/3 kannatti vaihtoehtoisia terapioida.

Sveitsin hallituksen arviointiraportti on ollut monipuolinen ja puolueeton ja sen yksiselitteinen loppupäätelmä on, että homeopaattinen lääketiede toimii.

Lähde verkko-osoite: <http://www.homeopatiaforum.fi/sivut/yleist%C3%A4-homeopatiasta-ja-homeopatian-foorumista>